

Când ploaia bate-n geam

Carmen

E târziu și plouă-ncet
Iar pe-acoperiș, discret,
Se aude-n ropot ploaia
Care-a stins încet văpaia
Soarelui ce-a stralucit,
Frunza verde-a răsucit...

Plouă cu-amintiri frumoase
Prin cristale ude trase,
Se duc spre inima mea
Care-n ritmul dulce bea,
Readusă în simțire,
Clipe strânse în iubire!

Aer cu parfum curat,
Picăturile-au spălat
Și-n mirosul pur, natura,
Curățată ca pictura
Ce este neprețuită,
Udă, se lasă iubită!

Acum inima e-o floare,
Ploaia i-a dat o salvare
De natură răsfățată
Și de ea îmbrățișată!
La geam, ploaia parfumează,
Floarea-n amintiri vibrează!